No. 43. ZATURDAG, 25 October 1862. DERDE JAARGANG.

SUMATRA-COURANT

NIEUWS- EN ADVERTENTIE-BLAD.

HOOFD-BUREAU te *Padang* bij *van Zadelhoff & Fabritius.* Te *Batavia* bij *H. M. van Dorp.*

Prijs per halfjaar voor PADANG . . . *f* 7.50.		
,, ,, ,, ,, SUMATRA . . ,, 10.00.		
,, ,, ,, ,, JAVA . . . . . . ,, 12.50.		
,, ,, ,, ,, NEDERLAND ,, 15.00.		

Deze Courant verschijnt elke week, des *ZATURDAGS* voor posttijd.

De prijs der Advertentiën is *f* 1.— voor 10 woorden. Bij herhaling betaalt men de helft. Behalve het Zegel voor den Lande. *Brieven franco.*

ADVERTENTIEN.

Bevallen van eene *DOCHTER*, P. M. DE JACQUIER DE LOMPRET, geboren *Thouloup*.

PRIAMAN, den 14 October 1862. [278]

Bevallen van eene *DOCHTER*, M. A. ELINK SCHUURMAN, *Townsend*.

PADANG, 16 October 1862. [277]

Almanak en Naamregister 1863,

Prijs voor Padang *f* 6.—, franco per post *f* 6 50.

Naam- en Ranglijst

van OFFICIEREN van het Nederl.-Indische leger **voor het jaar 1863.**

Prijs voor Padang *f* 1.25, franco per post *f* 1,50.

Op bovengenoemde jaarboekjes worden bestellingen, onder *franco* toezending der gelden, aangenomen bij

[275] VAN ZADELHOFF & FABRITIUS.

Padang, October 1862. *Boekhandelaren.*

WISSELS

op Amsterdam,
,, Batavia,
,, Soerabaija,

[286] bij DÜMMLER & Co.

Voor Inlandsche- en Corps-scholen.

Ontvangen:

Ordinaire POTLOODEN.
Idem PENHOUDERS.
LOODEN INKTKOKERS.
STALEN en VEEREN PENNEN.

Een groote sortering **Steenen en Metalen**

LEIJEN,

in onderscheiden grootten en dimensien.

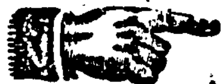
Alles tegen *billijke prijzen* te bekomen bij

[283] v. ZADELHOFF & FABRITIUS.

Pas ontvangen:

LOSSE BRILLANTEN,

[287] bij DÜMMLER & Co.

 Bij de Commissionairs

VAN ZADELHOFF & FABRITIUS,

is de gelegenheid opengesteld tot *deelname* in eene

LOTERIJ

van eene exquise en keurig bewerkte partij **GOUDEN en ZILVEREN VOORWERPEN,** getaxeerd op eene gezamenlijke waarde van ***f* 1750.—.**

Deze Loterij, waarvan de PRIJZEN bij de Ondergeteekenden te bezigtigen zijn, bestaat uit **70 Loten, waarvan 35 *prijzen* en even veel *nieten*. De prijzen zijn gesteld op *f* 25.— het Lot.**

Van ieder Lot zal een bewijs op naam, DOCH NIET DAN BIJ VOORUITBETALING, worden afgegeven.

Zoodra de Loten alle geplaatst zijn, zal de trekking plaats vinden, en hiervan in tijds kennis worden gegeven *in dit Blad.* [284]

Ter perse,
om *spoedig* te verschijnen:

KANTOOR-ALMANAK

voor het Jaar 1863.

PRIJS:		
	Opgeplakt	*f* 1,50.
	franco per post	,, 1,75.
	Onopgeplakt	,, 1,—.
	franco per post	,, 1,25.

Bestellingen worden in tijds aangenomen bij

[290] v. ZADELHOFF & FABRITIUS.

In Commissie ontvangen:

een fraaije

SCHILDERIJEN

in Vergulde Lijsten. Lieve en nieuwe sujetten.

[282] VAN ZADELHOFF & FABRITIUS.

Ontvangen:

een klein factuurtje **goed schuivende**

WISTH- & L'HOMBRE KAARTEN

met vergulde randen, in keurige nette étuis,

[285] bij v. ZADELHOFF & FABRITIUS.

BORDPAPIER voor Dakbekleeding.

Hiervan zijn eenige monsters ontvangen, die op *franco* aanvrage te bekomen zijn. bij

[289] v. ZADELHOFF & FABRITIUS.

Ontpakt:

een groot factuur *keurig net bewerkte*

Borduur- en Nagelschaartjes.

Zak- en Pennenmessen.

Bij

[279] v. ZADELHOFF & FABRITIUS.

AMERIK. MACHINES

tot het maken van

STEENEN.

Verkrijgbaar bij DÜMMLER & Co. [288]

CACHETTEN,

tot het graveren van Initialen.

Tegen *billijke prijzen* verkrijgbaar bij

[281] v. ZADELHOFF & FABRITIUS.

De Zalf en Pillen van Hollowaij.

Zelden gebeurt het, dat niet een of ander Ligchaamsdeel schade lijdt in dit voor de Gezondheid zoo nadeelige jaargetij. De Maag, de Lever, het Hoofd en de Huid, zijn voornamelijk de functien die het meeste te lijden hebben, en voor de ongemakken aan deze functien zijn de middelen van HOLLOWAY een waar tegengift. De Zalf moet gewreven worden op de huid zoo digt als mogelijk is op de aangedane plaats en altijd regelmatig en met volharding, terwijl de Pillen steeds in eene geevenredigde dosis genomen worden, welke aangewezen wordt in het recept dat om elk pakje Pillen gerold is. Zij herstellen spoedig de ongeregelheden der vrouwelijke ziekte en op eene onfeilbare wijze geven zij aan de zwakste gestellen kracht en gezondheid weder. De Pillen en Zalf van HOLLOWAY werken altijd zacht en genezend.

Doosjes Pillen à *f* 1.— *f* 3.— *f* 5.—.
Potjes zalf à *f* 1.— *f* 3.— *f* 5.—.

Te Padang	bij Diemont & Co.
,, Batavia	,, S. B. van Kleeff & Co.
,, Banjoemaas	,, M. S. Cheriman.
,, Soeracarta	,, W. Veldman.
,, Djocjocarta	,, Buijn & Co.
,, Salatiga	,, F. Kruthoffer.
,, Tagal	,, Wed. Dort.
,, Cheribon	,, W. Galistan.
,, Cheribon	,, M. Blok & Co.
,, Samarang	,, H. L. Lijon & Co.

De Groot, Kolff & Co. en de hoofd-agenten Soesman & Co.

De langste nacht in een Leven.

Hoe was een der stevige, ouderwetsche winters uit de dagen van de Georges, dat de sneeuw weken lang den grond bedekte, toen de spoorwegen nog niet bekend waren en er zelf droomend niet aan een electrischen telegraaf werd gedacht. De posten waren gedurende eene maand zeer ongeregeld geweest, de brievenmalen, die het postkantoor bereikten, waren daar niet dan met de grootste moeite aangekomen. De nieuwsbladen waren ontbloot van alle buitenlandsche berigten; de hoofdstad wist weinig van de zaken in de provinciën en de provincien wisten evenmin, hoe het in de hoofdstad toeging; maar de kolommen der dagbladen waren opgevuld met berigten van ongelukken ten gevolge van het ongunstige weder, met hartverscheurende tijdingen van honger, gebrek en ellende wonderbare redding van avontuurlijke reizigers en van nog avontuurlijker postrijders en conducteurs. Het verkeer stond bijna stil, alle zaken gingen met horten en stooten, de familien verkeerden in de grootste onrust over het lange zwijgen harer afwezige leden, en de armen leden groote ellende door honger, koude en gebrek.

De zuidelijke wegen waren bijna eene maand lang gestremd geweest, toen de invallende dooi eindelijk eene algemeene vreugde verwekte; de rijtuigen begonnen zich weder te bewegen, brieven werden afgezonden en ontvangen, en reizigers, die door het weder waren teruggehouden, koesterden de hoop van hunne bestemming ten laatste toch te zullen bereiken.

Onder de eerste dames, die de reis uit het westen van Schotland naar Londen op dit tijdstip ondernamen, bevond zich eene zekere miss Stirling, die reeds weken geleden verlangd had, naar de hoofdstad te kunnen reizen. Hare vrienden trachtten haar te overtuigen, dat dit eene dwaze poging zou zijn, en verhaalden haar van reizigers, die tot driemaal toe op hunne reis naar de stad door de sneeuw waren opgehouden; maar alle raad en waarschuwing baatte niets; miss Stirlings bezigheden waren van een dringenden aard; ze golden meer de belangen van anderen dan van haar zelve en zij behoorde niet tot dezulken, die zich door persoonlijk ongemak of moeite laten tegenhouden, om te doen wat regt is in hunne oogen.

Zoo bleef zij derhalve bij haar voornemen en nam al vroeg in de maand Februarij plaats op de postkar naar Londen als de eenige passagier, wiens naam op de postlijst stond geschreven.

De dooi had eenige dagen aangehouden, de wegen waren open, ofschoon moeijelijk en met behulp van hier en daar genomen extra paarden, ging het gedurende de eerste helft der reis zonder ongelukken, hoewel dan ook langzaam voort.

Maar de tweede dag was reeds veel bezwaarlijker dan de eerste. De wind woei scherp en drong door alle reten van de kar; de dooi had slechts hier en daar krachtig gewerkt op den moerassigen grond, dien zij over moesten; dikke wolken pakten zich zamen om de roode matte zon, en toen men eene kleine herberg aan den weg bereikt had, trachtten beiden, conducteur en brievendrager, hunne eenzame reisgenoote over te halen, om daar gedurende den nacht te blijven, in plaats van zich bloot te stellen aan de moeijelijkheden en gevaren, die men misschien voor het bereiken van de eerste pleisterplaats had te wachten. Miss Stirling aarzelde een oogenblik, maar de kleine herberg zag er inderdaad niet zoo aanlokkelijk uit, dat men zich er gaarne door de sneeuw zou laten opsluiten. Zij verzette zich derhalve tegen alle redeneringen, wikkelde zich digter in haar pels en vlijde zich in een hoek van het rijtuig neder. Zoo verloor zij dan in den slaap voor eenigen tijd het bewustzijn van alle uitwendige dingen.

Een plotselinge schok deed haar ontwaken en zij vernam al spoedig, dat de weg door de opeengejaagde sneeuw versperd was en geene pogingen van de vermoeide paarden in staat schenen, om het rijtuig verder te brengen. De conducteur wierp zich op een der paarden van het voorspan, om hulp te gaan zoeken, terwijl de brievendrager miss Stirling troostte met de verzekering, dat zij naar zijne berekening niet meer dan een paar mijlen van des squires woning verwijderd waren, en dat, indien de conducteur den weg derwaarts vinden kon, de squire zeker met zijne slede te hulp zoude komen; want het was niet de eerste maal, dat hij op deze wijze de post uit de sneeuw had gered.

's Mans verwachtingen werden dan ook verwezenlijkt. Nog binnen het uur lieten zich de schelletjes van

GODSDIENSTOEFENING

Protestantsche Gemeente

in de

Nederduitsche taal.

Zondag den 26 Oct. 1862, des morgens ten 9 uur.

HET POSTWEZEN

TER

Sumatra's Westkust.

De afkondiging van het nieuw Reglement op de brieven posterij in *Nederlandsch Indie* (Javasche Courant van 20 September 1862, No. 76), komt ons voor eene gepaste gelegenheid te zijn om iets te zeggen over het postwezen in het Gouvernement *Sumatra's Westkust.*

Laat ons aanvangen met te zeggen, dat wij hier, sedert meer dan zes jaren, ten aanzien van ééne zaak het nieuw Reglement vooruit zijn: wij bedoelen het uniform port van 10 centen voor iederen enkelen »brief, of, om in reglementen stijl te spreken, voor »elken brief, die enkel is; hetwelk hier in het midden van 1856 door den Gouverneur *van Swieten* is ingevoerd. Vóór dien tijd was de regeling van het brielport in dit Gouvernement nog schadelijker dan die voor *Java* van 1847. Ze was anders eenvoudig genoeg. Men behoefde slechts te weten hoe vele étapes de plaats van afzending van die van bestemming verwijderd was, en dat getal met vijf te vermenigvuldigen, om uit te rekenen hoe vele duiten men voor het porto van eenen enkelen brief, niet zwaarder wegende dan één Amsterdamsch lood te betalen had. Bij voorbeeld: *Sibogha* is 28 étapes van *Padang* verwijderd; 28 maal 5 duiten = 140 duiten; dat cijfer toonde dan aan, wat men wegens briefport aan de schatkist moest vergoeden voor een brief, dien men van *Padang* naar *Sibogha* zond, of omgekeerd. Het grappigste van de zaak was echter, dat een landmail brief, van nagenoeg dezelfde zwaarte, die uit *Nederland* via *Southampton* of *Triëst* naar *Sibogha* werd verzonden, minder kostte dan zijn makker, die in één paket met hem de reis van *Padang* naar *Sibogha* deed, maar zich niet als hij, kon beroemen ook nog andere landen en zeeen te hebben doorreisd. Ja, men kon bijna drie brieven uit de verstverwijderende deelen van *Nederlandssh Indie* ontvangen, voor hetzelfde geld, dat één brief van *Padang* naar *Sibogha* kostte.

Die zonderlinge toestand werd in het midden van 1856, zoo als wij reeds zeiden, geheel veranderd. Een uniform port van 12 duiten, later van zelven 10 centen geworden, kwam over geheel *Sumatra's Westkust* in toepassing. Dat het porto van drukwerken niet gelijktijdig werd verminderd behoeft ons niet te verwonderen: niemand dacht er toch destijds aan, dat *Padang* weldra in het bezit van eene drukpers en van een eigen weekblad zou geraken, en de van buiten komende drukwerken zouden door zoodanige vermindering toch niet gebaat zijn.

Waar wij echter thans meer bepaaldelijk van willen spreken, dat is de wijze waarop nu nog de brieven ter *Sumatra's Westkust* worden vervoerd, en de bestaande regeling van verzending; twee punten, waar omtrent het nieuw Reglement het stilzwijgen bewaart.

De wijze waarop de postpaketten over geheel *Sumatra's Westkust* worden vervoerd is hoogst gebrekkig. De vervoer geschiedt namelijk door bezoldigde dragers, postloopers genaamd, die de postvaliezen en postkisten op het hoofd of op den rug dragen, en op iedere étape-plaats door anderen worden vervangen. Het is zelfs nog geen tien jaren geleden, dat niet eens overal het vervoeren der brieven paketten door bezoldigde dragers geschiedde, naar dat hier en daar de voor postloopers toegestane sommen werden aangewend, om meer koffij-mantries in dienst te kunnen stellen, dan bij de begrooting voorkwamen, of om eene verhooging van inkomen te bezorgen aan eenen schier onmisbaren inlandschen ambtenaar, wiens bezoldiging werkelijk veel te gering was. Waar zoo iets plaats vond, werden onbezoldigde koelies gebezigd om de brievenpaketten van de eene étape-plaats naar de andere te brengen. Dat zulks van geen gunstigen invloed kon zijn op de snelheid, waarmede de brieven werden getransporteerd, behoeft geen betoog.

Ook dergelijke misbruiken zijn onder het bestuur van den Gouverneur *van Swieten* zoo veel mogelijk afgeschaft; maar meer is er tot nu ook niet gedaan. Nog altijd is eene volle week noodig om een post paket van *Padang* naar *Sibogha* over te brengen, zoo dat gemiddeld niet meer dan vier étapes in de 24 uren worden afgelegd.

Zou hierin geene verandering kunnen worden gebragt? Naar ons inzien zeer zeker. De postdienst zou van *Padang* tot *Fort de Kock*, zonder eenig bezwaar, met karren kunnen geschieden. Verder op zou men daarvoor pakpaarden kunnen bezigen, waarvoor alle wegen zonder onderscheid geschikt zijn. Zonder vrij aanzienlijke kosten zou zulk eene verandering niet kunnen worden ingevoerd, noch in stand gehouden, en wij durven niet stellig beweren, dat eene versnelde postdienst het brieven verkeer buitengewoon sterk zou doen toenemen; maar het gaat hiermede als met de stoomvaart langs de kust: het Gouvernement zelf heeft het grootste belang bij de zaak, en dat belang is groot genoeg om de verbetering niet uit te stellen, alleen omdat zij eene uitgaaf van eenige duizend gul dens zal veroorzaken.

Wenschelijk is het, dat in de regeling van het verzenden van den post eene kleine wijziging wordt gemaakt. Zoo als die thans is, kruisen de beide posten, die welke van *Padang* naar *Sibogha* gaat en die welke van *Sibogha* naar *Padang* op weg is, elkander juist op het belangrijkste punt der *Padangsche Bovenlanden*, te *Padang-Pandjang*. De post *van Padang* komt daar namelijk aan des donderdags en des zondags tegen den middag, terwijl de post *naar Padang* van daar vertrekt des donderdags en des zondags even na den middag, doch vóór dat nog de *van Padang* aangekomen brieven gedistribueerd zijn. Dit heeft ten gevolge, dat men op een' brief, dien men des zaturdags van *Padang* naar *Padang-Pandjang* verzendt, eerst den volgenden vrijdag antwoord kan bekomen, ofschoon de plaats nog geene 50 Java-palen van *Padang* verwijderd is, en de verzonden brief reeds den dag na de afzending op den middag daar was aangekomen.

Dit ongerief, waarin ook *Fort de Kock*, de zetel van den Resident der *Padangsche Bovenlanden*, deelt, kan naar ons inzien, door een' zeer eenvoudigen maatregel worden weggenomen. Men behoeft slechts de uren van vertrek van den post te *Sibogha* in dier voege te veranderen, dat de post op vrijdag en op maandag des morgens te *Fort de Kock* aankomt. Ter laatstgenoemde plaats komt de *Padangsche* post op donderdag en op zondag des avonds aan. Verzendt men nu van daar *naar Padang* op vrijdag en maandag in den voormiddag, dan heeft men den tijd gehad om de brieven van den vorigen avond te beantwoorden, en dan kunnen de brieven, ook bij de tegenwoordige wijze van vervoeren, te *Padang* aankomen op zaturdag en dingsdag in den voormiddag, zoo dat ook daar voor de belanghebbenden tijds genoeg overblijft om de brieven te beantwoorden en te verzenden met den post, die zaturdags en woensdags tegen den avond vertrekt. Het spreekt van zelven dat *dan* de distributie der brieven te *Padang* wat schielijker in zijn werk zal moeten gaan, dan thans gewoonlijk het geval is; vooral zal dat noodig zijn ten aanzien van de brieven die des zaturdags aankomen.

Wij repten zoo even met een enkel woord van de late distributie der brieven te *Padang*. Wij gelooven dat velen met ons van die trage en late rondzending de ondervinding hebben opgedaan Wij weten met zekerheid, dat de dienst-brieven bijna altijd des maandags en vrijdags in den vroegen morgen, dikwijls vóór zeven uur, worden uitgegeven; terwijl menig particulier zijne brieven eerst *op* of *na* den middag ontvangt. Wij gelooven evenwel dat dit bezwaar niet moet worden toegeschreven aan gebrek aan ijver van den postkommies, maar aan de geringe hulp welke hem wordt verleend, voornamelijk ook aan de ontgenoegzaamheid van het aantal brievenbestellers.

Het onaangename van eene langzame distributie der brieven wordt ook bijzonder sterk gevoeld bij gelegenheid van de aankomst der maandelijksche mailbooten. Daar die schepen dikwijls niet langer dan twee of drie maal vier en twintig uren hier vertoeven, is het dubbel onaangenaam als men zijne brieven eerst zóó laat ontvangt, dat er geen tijd genoeg overblijft óm deze te beantwoorden. Ook dit inconvenient gelooven wij aan gebrek aan personeel bij het postkantoor te moeten wijten; wij hopen dan ook, dat dit personeel, bij eene reorganisatie van het post wezen, die vermoedelijk het gevolg van het nieuw Reglement zal wezen, eene geheele andere zamenstelling zal verkrijgen, waardoor het in staat zal zijn om aan alle zijne verpligtingen naar behooren, maar vooral met den meesten spoed te voldoen.

C. B.

Padang 25 October 1862.

Priaman. Den 4den dezer des namiddags ten 3 ure, ontstond er alhier brand in de woning van een Maleijer, die in minder dan 10 minuten geheel in den asch lag. Door spoedig aangebragte hulp heeft men de voortgang van den brand gestuit.

De rijst kost hier thans *ƒ* 4,80 per picol.

— Men meldt aan de *Soer. Ct.* van Probolingo dd. 31 Aug. 1862.

Woensdag avond ll. bevond zich een Europeaan op den grooten weg van Bezoeki naar Probolingo; op de hoogte van Biener stond plotseling een Koningstijger voor zijn paard, dat weigerde te loopen. Na veel klappen met de zweep en kloppen met een stok achter op de bendie ging het paard ventre à terre vooruit. Verschillende goederen waren uit de bendi gevallen, doch deze werden terstond door een 40 tal menschen, onder geleide van den Bekel teruggevonden.

— Men schrijft van Martapoera.

De rustige rust in deze afdeeling is niet verstoord geworden.

Het eenige meldenswaardige nieuws is de onderwerping van den gewezen Penbekel van Maraman, Mail. Hij maakte gewoonlijk den weg tusschen Mataraman en Monga Taijoe zeer onveilig door het opligten van den brieven post, het onophoudelijk beschieten van kleine troepen afdeelingen en het uitmoorden van afgelegen kampongs, enz.

Alle middelen om hem dood of levend in handen te krijgen mislukten steeds, niettegenstaande den ijver en de waakzaamheid onzer brave soldaten. De majoor Koch besloot in overleg met den overste Verspijck om hem lijfsgenade te beloven, zoo hij zich binnen een bepaalden tijd onderwierp, van welk aanbod hij gretig gebruik maakte. Hij is er thans op uit om zijnen medestrijder Hadji Boassin in handen te krijgen. Deze pembekel Mail is een uitstekend goed schutter en heeft reeds menig soldaat buiten gevecht gesteld.

Den 23sten Julij vetrok de 1ste Luitenant Perk van Matapoera naar Mangoe Thaijoe om aldaar het kommando op zich te nemen over eene kolonne, sterk 2 officieren en 60 bajonnetten.

Hij had in last om van daaruit een togt te ondernemen, naar de vorige verblijfplaats van Pangerang Hijdaijat, Lok bezaar in het landschap Prammassan — Amandig en wel langs de Tapin — rivier; het terrein moest worden opgenomen en verder berigten ingewonnen worden omtrent de voortbrengselen en hulpbronnen van die weinig bekend landstreek.

Na eenen twaalf daagschen marsch door het bed der Tappin en door een zeer bergachtige landstreek kwam de kolonne te Lok-besaar aan en keerde over Rantar, den 20sten Augustus na volbragte zending te Mongoe Thaijoe, terug. Het mag als eene bijzonderheid worden aangemerkt dat na dezen moeijelijken togt de kolonne geen zieken had

(*Soer. Ct.*)

Makassar. Einige dagen geleden werd een Boegineesch kleinhandelaar in de nabijheid van Bonthain in een paddieveld om het leven gebragt. Het lijk was aan niemand bekend, en de moordenaar is voortvlugtig.

— De paddievelden beloven een goeden oogst, er prijken hier en daar reeds halmen met volle aren. De prijs der rijst varieert sedert eenigen tijd tusschen 8 à 10 gld. de pikol.

Het weinige druifgewas alhier, heeft door den hevigen wind veel geleden

De persoon van B. mandoor van het particuliere landgoed B. ter zake van eene overtreding op het bureau van den Magistraat door den schout ontboden wordende, weigerde hardnekkig hieraan te voldoen. Toen de schout hem dientengevolge in arrest wilde nemen, greep hij naar zijn kris, te kennen gevende liever te sterven dan in arrest gebragt te worden. De opgewonden toestand, waarin hij verkeerde en de menigte menschen die in zijn gevolg waren en wier leven ten gevolge van het plegen van geweld op het spel kon worden gezet, maakten het op het oogenblik meer geraden aandrang dan geweld te gebruiken.

Het gelukte door eerst bedoeld middel hem te bewegen, op het bureau van den Magistraat te verschijnen, alwaar hij in den aanvang, de tegen hem ingebragte beschuldiging trachtte te ontkennen, maar weldra van schuld werd overtuigd. Hij ontving op staanden voet eene gevoelige straf en bedreiging van criminele straf bij herhaling.

— Op den 11den dezer des namiddags omstreeks 6 ure ontstond er twist tusschen zekeren *Ramboe* en zijne vrouw *Kamoemoe*, betreffende eene schulvordering, bij welke gelegenheid *Ramboe* een mes dat in zijne nabijheid lag nam, daarmede het weefgetouw waaraan zijne vrouw werkte doorsneed en bovendien haar eene zware wond toebragt aan de knieen; hij wist zich toen door de vlugt te redden. Men hoorde sedert niets meer van hem, doch eergisteren avond omstreeks 8 ure, wist hij in het huis, waar zijne vrouw zich ophield, met eene ontbloote kris binnen te sluipen, terwijl zijne vrouw

---

eene slede hooren en en vertoonden zich het schijnsel der lantarens; het kwam al nader en nader, en weldra groette hen een hartelijke toeroep. Eenige mannen, van lantarens en spaden voorzien, kwamen hun te hulp; een sterke arm tilde miss Stirling uit de kar en leidde hare wankelende schreden naar de digt bij zijnde slede, en bijna eer zij het zelve wist, bevond zij zich in een groot vertrek, dat schitterend verlicht was door de vlammen van een flikkerend houtvuur. Een aantal blozende kindergezigten verzamelden zich om haar, eene menigte heldere, nieuwsgierige oogen waren op haar gerigt, vriendelijke handen beijverden zich, haar van hare reiskleederen te ontdoen, welluidende stemmen verwelkomden haar en wenschten haar geluk met het ontkomen van het gevaar.

»Nu, Mary," zeide haar gastheer, zich tot zijne vrouw wendende, »ik heb u wel gezegd, dat onze slede dezen winter werk in overvloed zou krijgen, en gij ziet nu, dat ik gelijk heb."

»Zoo als gij altijd hebt, oom," riep eene vrolijke stem uit. »Wij zeggen bij ons te Hawtree altijd, dat oom Atherton nooit en nergens ongelijk kan hebben."

»Atherton! Hawtree!" herhaalde miss Stirling met eenige verbazing; »en dat op zoo gemeenzamen toon! — Ellen, Ellen Middleton, is het mogelijk, dat ik u hier vind?"

Een kreet van vreugde en eene omhelzing was het gereede antwoord van het meisje, terwijl zij uitriep: »Oom Atherton! tante Mary! kent gij onze oude vriendin Stirling niet meer?"

Mevrouw Atherton vestigde hare zachte blaauwe oogen op de vreemdelinge, in wie zij in den beginne naauwelijks het blondlokkige meisje herkende, dat zij in de laatste achttien of twintig jaren niet had gezien; maar langzamerhand overtuigde zij zich, dat het, schoon zeer veranderd, nog altijd Ellen Stirling was, met denzelfden vriendelijken glimlach, dezelfde lagchende oogen, die haar in de dagen der school door iedereen hadden doen beminnen. Hartelijk en innig waren de nu volgende begroetingen en zusterlijk het welkom, waarmede mevrouw Atherton de van ouds zoo geliefde Ellen geluk wenschte met hare komst onder haar dak, vooral daar zij dit genoegen aan haars mans pogingen om haar te hulp te komen, verschuldigd was.

»'t Is ook bloot toeval, dat hij juist te huis is," zeide zij; — »hij moest lang in Schotland geweest zijn, maar de toestand der wegen in dit ellendige land heeft hem weken hier gevangen gehouden."

»En anderen even goed," voegde Ellen Middleton er bij; — »maar beiden, kinderen en groote menschen, zijn blij, zoo een goed excuus te hebben, om des te langer op Belfield te blijven." En vervolgens vroeg zij tante Mary lagchende, hoe deze het voor dien nacht met miss Stirling dacht te schikken, daar het huis reeds zoo opgepropt vol was, als het maar eenigzins kon zijn.

»O," antwoordde de tante, »wij zullen ons wel redden. Belfield is heel rekbaar."

Zij glimlachte terwijl zij dit zeide, maar het kwam miss Stirling voor, dat die vraag niettemin eenige verwarring veroorzaakte, en zij nam derhalve de eerste gelegenheid de beste waar, om tante Mary te verzoeken, zich om haar toch volstrekt geen moeite te geven. Een stoel bij het vuur was al het gemak dat zij verlangde, daar zij hare reis wenschte voort te zetten zoodra de postkar haar weg maar vervolgen kon.

»We zullen wel middel vinden, om 't beter voor u te schikken, Ellen," antwoordde mevrouw Atherton opgeruimd. »'t Is waar, ik kan u geen staatsiekamer beloven, want alle beddeu in ons huis zijn bezet, en ik weet, dat gij niet vergen zult, dat iemand zich om uwen wil behelpt, maar ik heb nog eene kamer tot uw dienst, die goed genoeg is, behalve in één opzigt."

»Het spookt er misschien?" vroeg miss Stirling vrolijk.

»O, neen, neen, dat niet! Ik had haar bestemd voor mijn broeder William, toen hij hier vaker kwam dan tegenwoordig, en zij wordt dikwijls door heeren gebruikt, wanneer het huis vol is; maar daar hij er van afgescheiden is, heb ik tot nog toe nooit eene dame gevergd, er te slapen."

»O, indien dat alles is, ben ik volkomen bereid, de eerste dame te zijn, die haar betrekt," zeide mis Stirling luchtig. De zaak was dus gesticht, en er werden bevelen gegeven, om het paviljoen voor de onverwachte gast in orde te brengen.

(*Wordt vervolgd.*)

met hare huisgenooten het avondeten gebruikte. Hij viel haar toen op het onverwachts aan; doch werd in zijn voornemen om haar te steken belemmerd door zekeren inlander *Silling*, die gelukkig bij tijds hem aanviel en ontwapende. Het gelukte hem andermaal zich te ontworstelen en te ontloopen, doch hij werd door den kapitein Endé met een gevolg van de policie vervolgd en gevonden in de kampong Baraija, alwaar hij in arrest werd genomen, zonder dat bij die gelegenheid iemand eenig leed overkwam. (*Mak. H. en Adv.*)

BELGIE.

Men zal zich de polemiek herinneren, die in het vorige jaar is gevoerd over de verandering van Belgie's artillerie. Deze hervorming is nu tot stand gekomen en het blijkt dat men met 4 en 6 ponders proeven heeft genomen. Op 400 el afstand raakten alle schoten eene schijf van een vierkante el grootte; op 800 el had hetzelfde plaats op een van twee el breedte en op 1200 hetzelfde op een uitgebreidheid van 6 el breedte en 2 el hoogte; op 1800 el afstand misten van de 12 schoten slechts 2 het wit en op 2000 el waren van de 100 schoten 37 raak. Oude gegoten twaalf ponders, naar het nieuwe systeem veranderd, hebben waarlijk fabelachtige resultaten opgeleverd, zoo misten op een afstand van 4000 el slechts 7 schoten op de 15. Na eenigen tijd zullen er proeven genomen worden met stukken van een kaliber, dat zwaar genoeg is om de ijzeren platen van de gepantserde schepen te kunnen doorboren.

— Onder de werklieden van de steenkolen mijnen bij Mons, zijn eenige ongeregeldheden voorgevallen, ten gevolge van een vermindering van daggeld van 1,25 fr. in de voornaamste in exploitatie zijnde mijnen van het kanton Jemmappes. Er is terstond een afdeeling gendarmerie gezonden, om de orde te herstellen.

Terwijl men eenige jaren geleden vreesde, dat men gebrek aan steenkolen zou krijgen, bestaat er op dit oogenblik door verschillende omstandigheden een buitengewone opeenhooping in de magazijnen. De nieuwe exploitatien in het noorden van Frankrijk doen veel nadeel aan de Belgische. De crisis is te betreurenswaardiger, omdat men er het einde niet van kan voorzien. De weldadigheid is onmagtig om zulke kwalen te genezen en men heeft nimmer de Belgische bevolking tot landverhuizing kunnen overhalen. Er is sprake van, om de fortificatien van Bergen te slechten, ten einde alzoo ten minste aan eenigen der ongelukkigen werk te verschaffen.

ENGELAND.

Toen onlangs de aangelegenheden der Britsche marine in het huis der Gemeenten besproken werden, werd er gewezen op de omstandigheid dat Frankrijk betere gelegenheden aanbiedt tot reparatie van groote oorlogsvaartuigen dan Engeland. Bij die gelegenheid werd aangetoond, dat de dokruimte van Frankrijk 221 acres besloeg en die van Engeland slechts 41 acres. Wel is waar bezat laatstgenoemd land 30 en het eerst genoemd slechts 22 dokken, doch deze zijn oneindig veel ruimer en tevens dieper. Zoodat het bewezen was dat Brittannje slechts twee dokken bezat, welke een schip als de *Warrior* konden opnemen.

— Wij vernemen dat de leden der Londensche beurs voornemens zijn zich te vereenigen om gezamelijk de kosten te dragen van het verzenden van laatste Telegrafische berigten uit Europa tegen den tijd, dat de mailboot van Jubal naar Indie vertrekt. Die telegram zal derhalve de nieuwste staatkundige en kommerciele berigten inhouden. Dit is voorzeker een zeer lofwaardig plan, en wij wenschen van harte dat het zoo spoedig mogelijk tot uitvoering kome.

(*Singapore Freepress*)

FRANKRIJK.

Parijs, 21 Julij. Keizer Napoleon is thans ook bezig om Oostenrijk over te halen tot de erkenning van Pruissen; hij hoopt dan het zoo lang gewenschte kongres der Europesche mogendheden tot stand te brengen en daar de Romeinsche kwestie het eerst te behandelen. De Europesche mogendheden zouden den paus eenige noodzakelijk geworden voorwaarden opleggen en hem dwingen Italie de hand aan te bieden. Men hoopt Oostenrijk tot den verkoop van Venetie over te halen. Of die hoop zal worden vervuld, is op verre na niet te gissen, maar Italie zal in allen gevalle door dit kongres tijd hebben gewonnen, om zich zoo krachtig te organiseren, dat Oostenrijk lang in beraad zal staan om een nieuwen oorlog te wagen, indien de bevolking van Venetie zich onder den scepter van koning Victor Emanuel schaarde. Keizer Nopoleon moet aan prins Metternich hebben beloofd, dat het Hongaarsche legioen in Italie zou worden ontbonden, indien Oostenrijk in de erkenning toestemde.

— Er loopt een gerucht, dat generaal Garibaldi naar Portugal zal vertrekken om buksschutterijen op te rigten. Men zegt zelfs dat hij princes Pia zal begeleiden, wanneer deze naar Lissabon vertrekt.

Parijs, 14 Julij. De *Patrie* zegt, dat Garibaldi, naar men verzekert, besloten heeft met 6000 man eene landing aan de Romeinsche kust te bewerkstelligen, en dat ten gevolge daarvan te Toulon bevel is gegeven om zes oorlogschepen tusschen Civita Vecchia en Terracina te doen kruisen, terwijl tevens generaal Montebello troepen heeft uitgezonden ter bewaking der Romeinsche grenzen.

— Dewijl men voor eene landing van Garibaldi vreest op de Romeinsche kust, zijn door Frankrijk maatregelen genomen om zoo wel te land als ter zee tegen zoo iets te waken.

— De *Esprit Public*, een blad dat men niet (van oppositie tegen de Fransche regering kan beschuldigen, wijdt voorts een artikel aan de hoofden, die thans in Mexico om het gezag strijden, en geeft de volgende schets van twee personen, die de geestverwanten zijn van Almonte, namelijk van Zuloaga en Marquez.

Een dom en gemeen voorkomen, het instinct van een lakkei en eene handigheid, geoefend in het schudden van kaarten, ziedaar de eigenschappen, die Zuloaga tot aanbeveling strekten bij den ex-president Santa Anna, die er zijn handlanger en croupier van maakte en hem op een goeden dag plotseling tot kolonel bij het leger benoemde; een positie die in Mexico noodig is, om het een of ander emplooi bij het hazardspel te vervullen. Deze onbeteekenende personnadje, uit het slijk der speelhuizen te voorschijn gehaald, zou niet verdienen dat men met een woord van hem sprak, indien de reactionnairen niet goedgevonden hadden hem tot hunnen president te benoemen.

En Marquez..... Al die namen zijn met bloed bevlekt; wanneer men ze uitspreekt, meenen de jakhalzen reeds hunne bloeddorst te kunnen stillen, en de echo der graven weergalmt; de lijken der gefusilleerden wenden zich in hunne doodkisten om, lijken van hen die door kogels, met de tromp op de borst afgeschoten, doorboord zijn. Er zijn ook lijken van vreemdelingen onder. Deze hebben niets meer van hun vaderland te vragen en verwachten van God geregtigheid en voldoening.

Marquez is thans opperbevelhebber van de strijdmagt, die zoo gaarne uit naam der godsdienst het zwaard zou voeren.

Het Christendom is Mexico ontvlugt; de goden van Montezuma hebben er reeds weer bezit van genomen.

DIUTSCHLAND.

Nadat het Japansche gezantschap op zijne reis van Berlijn naar St. Petersburg te Stettin met veel luister was onthaald geworden, begaf het zich met stoombooten naar Swinemunde. Van daar wordt geschreven, dat de Japannezen zich den 3 dezer op plegtige wijze aan boord van het Russische oorlogsstoomschip *Smely* hebben begeven en dat zij, na aan de vertegenwoordigers der Pruissische regering hun dank betuigd te hebben voor de door haar bereide ontvangst, ten slotte dienzelfden dank ook bragten aan de burgerij van Stetin, daarbij te kennen gevende, dat zij, »wanneer zij, zoo als bepaald was, van »Petersburg naar s'Gravenhage terugkeerden, wederom hun »weg naar Stettin zouden nemen."

— Op het voorbeeld van Pruissen zullen andere duitsche staten, met name Wurtemberg, Baden en Saxen Koburg, het koningrijk Italie eerstdaags erkennen. Wat Spanje betreft, tijdingen uit Madrid bevestigen, dat de heer Bermudez de Castro, tot dus verre vertegenwoordiger van koningin Isabella bij den ex konning Frans II te Rome, die stad verlaten heeft of binnen kort verlaten zal. Zal Oostenrijk niet vroeg of laat moeten navolgen? Frankrijk ten minste doet zijn best, het Weener kabinet over te halen zich bij de *Faits accomplis* neder te leggen.

— Volgens tijdingen uit Konstantinopel en uit Ragusa, zou de zaak der Montenegrijnen zoo goed als verloren zijn, ten gevolge van eenige gevechten, die ongelukkig voor hen zijn uitgevallen. Zelfs Cettinje zou groot gevaar loopen. Het is mogelijk, dat de Montenegrijnen eenige malen ongelukkige gevechten tegen de Turken geleverd hebben, maar dat daarom de strijd zoo goed als geeindigd zou zijn, is niet waarschijnlijk.

— Deelden wij onlangs mede, dat te Rurhort een zoon zijn eigen 72 jarigen vader voor schuld liet gijzelen; thans kunnen wij een tegenhanger daarvan mededeelen, en wel uit Gera, in de onmiddelijke nabijheid dier plaats gelegen. Een achtenswaardige grijsaard, vader van vier bemiddelde zonen, twee als burgemeester in de plaatsen waar zij zich gevestigd hadden, fungeerden, werd wegens schulden gegrijzeld. Ieder verwachtte nu, dat de bemiddelde zonen hunnen in nood verkeerenden ouden vader ter hulpe zouden komen. Maar men vergistte zich danig. Geld te geven, dat was voor de rijke zonen iets onmogelijks. Een dier brave kinderen maakt de zeer gegronde aanmeking: Wel nu, pa mag wel blij zijn dat hij in de gijzeling is geraakt, hij heeft het er veel beter dan te huis. Tegen zulk eene logica was niets in te brengen.

De schuldeischer echter, verstandiger en menschelijker, liet den oude los en gaf hem nog eene anzienlijke ondersteuning in geld bovendien. De oude man had twee maanden en tien dagen in de gevangenis gezeten; ware het op zijne zonen aangekomen, dan zat hij er nog in.

Berlijn, 4 Mei. Zoo als bekend is, is wegens de vulgt der beide pruisische luitenants. Sobbe en Putzki uit de vesting Glogan, een geregtelijk onderzoek ingesteld. Dit onderzoek heeft ten gevolge gehad, dat de kommandant der vesting, de generaal majoor von Firschfeldt, zijn ontslag heeft gekregen, en de bevelhebber der divisie, den luitenant generaal von Eisilski van Glogau naar Posen is verlegd.

— Te Gotha werd dezer dagen een hooggeplaatst geestelijk persoon van zijn ambt ontzet en in de gevangenis geworpen, ter zake dat hij zich aan een vergrijp tegen de zeden had schuldig gemaakt. De ongelukkige heeft zich in zijne cel door middel van ophanging van het leven beroofd.

— De uitgeefster van het dagboek van Varnhagen von Ense, Ludwilla Assing, is wegens majesteitsschennis bij verstek veroordeeld tot eene gevangenisstraf van acht maanden, met verlies der burgerregten gedurende een jaar.

— Bij het groot schuttersfeest te Frankfort was ook Sleeswijk door een aantal personen vertegenwoordigd. Deze hebben eene demonstratie georganiseerd, die den Duitschers zeer naar den zin was Zij hebben namelijk een optogt door de stad gehouden, met het insurrectie vaandel van 1848 voorop, doch thans met een rouwfloers omgeven, terwijl zij het voorts ter bewaring hebben gegeven aan het permanente comité der Duitsche schutterij, tot dat het uur der bevrijding ook voor hen zal geslagen hebben. De bevolking te Frankfort liet het hierbij niet aan bijvalsbetuigingen ontbreken.

ITALIE.

De koning van Italie heeft in antwoord op de rede te Marsala, de volgende proclamatie uitgevaardigd:

»Italianen! In het oogenblik waarop Europa de wijsheid der natie huldigt en hare regten erkent, doet het mijn hart leed te zien, dat jongelieden zonder ondervinding, door valsche voorstellingen misleid en de verpligtingen vergetende die wij aan onze beste bondgenooten verschuldigd zijn, van den naam van Rome, dat voorwerp van al onze wenschen en gemeenschappelijke pogingen, een leus van oorlog maken. Aan het door mij bezworen statuut getrouw, heb ik de vaan van Italie, die door het bloed mijner volkeren gewijd, door haren moed roemrijk geworden is, hoog opgeheven. Hij volgt dat vaandel niet die de wetten schendt en de vrijheid en veiligheid des lands verstoort, door zich tot regter der toekomst daarvan op te werpen Italianen! weest op uwe hoede tegen dat misdadig ongeduld, tegen die onvoorzigtige opruijngen. Dan, als het uur der voltooijing van de groote onderneming slaat, zal de stem uwe konings zich in uw midden doen hooren. Elke oproeping die de zijne niet is, is eene oproeping tot den opstand en tot den burgeroorlog. De gestrengheid der wetten zal diegenen treffen, die niet naar mijne woorden zullen luisteren. Als door de natie uitgeroepen koning ken ik mijne pligten. Ik zal de waardigheid der kroon en van het parlement ongeschonden weten te handhaven, ten einde het regt te hebben om aan geheel Europa te vragen, dat aan Italie regt wedervare."

Over deze koninklijke proclmatie interpelleerde de heer Feraris de regering in de kamer van afgevaardigden. De minister Ratazzi antwoordde daarop dat die proclamatie ter zake der aanwervingen gedaan is. De geruchten, dat de regering die aanwervingen heimelijk begunstigde, noemde hij valsch. Elke dubbelzinnigheid moest ophouden; de Italianen moeten de waarheid kennen de illusien moeten verdwijnen. De minister erkende de groote diensten. door Garibaldi aan het land bewezen, maar hij heeft als strijder in naam des koning overwonnen. Niemand anders dan het parlement en de regering vertegenwoordigt Italié. Indien Garibaldi den wettigen weg verlaat; indien hij manschappen wapent en in naam der regering spreekt, dan brengt hij het land in gevaar. Hij moet binnen den kring van het gemeene regt blijven, zoo niet, dan zal hij als ieder ander gestraft worden. De minister hoopte echter dat Garibaldi thans nu hij de voornemens des koning kent, zich onderwerpen en dat zijne stem een burgeroorlog voorkomen zal. Aan deze rede des ministers vielen blijken van goedkeuring te beurt. Na eene korte discussie nam de kamer de volgende motie van orde aan: »De kamer, zich vereenigende met de edele en vastberaden woorden, die door den koning gesproken zijn, gaat over tot de orde van den dag."

Ook de senaat heeft eene gemotiveerde orde van den dag aangenomen. waarbij dat staatsligchaam zich aansluit bij de vaderlandslievende bedoelingen, door den koning in zijne proclamatie te kennen gegeven.

De minister van oorlog heeft daarop een dagorder tot het leger gerigt. waarin hij de troepen, als gevolg van de proclamatie des konings, aanspoort om krachtig mede te werken, ten einde het land voor de rampen van een burgeroorlog te vrijwaren. »Indien" — zegt de minister in dat document —, »indien een strafbaar ongeduld niet door 'skonings woorden mogt gestild zijn, dan zult gij, hoe zwaar 't u ook vallen moge, uwen pligt weten te doen."

Intusschen openbaart zich de wensch, dat de regering van de gebeurtenissen der laatste dagen partij zal weten te trekken, om de Romeinsche kwestie tot eene beslissing te brengen.

Het Engelsche eskader heeft bevel ontvangen om met de Italiaansche en Fransche eskaders gemeene zaak te maken.

AMERIKA.

In eene korrespondentie uit New-York van den 23 Julij wordt medegedeeld, dat de benoeming van generaal Halleck tot opperbevelhebber van de armee der Unie den 21sten officieel was bekend gemaakt. De schrijver voegt er o. a. bij dat Halleck iemand van middelbare jaren is en steeds het krijgswezen grondig bestudeerd heeft. Hij heeft tevens bewijs gegeven van administrative bekwaamheid, maar was nooit in de gelegenheid om zijne bekwaamheden als veldoverste in een grooten veldslag te doen kennen. Men kan hem wel niet populair noemen, maar daarentegen heeft hij zich door zijn energiek karakter toch te veel vertrouwen verworven, om tot eigenlijke impopulariteit te vervallen. Vroeger heeft hij eene verhandeling over de krijgstaktiek in het licht gegeven, waarin hij als grondbeginsel vaststelde dat een bevelhebber, als hij zijn rang waardig wil handhaven en wezenlijk succes wil hebben, den juisten takt moet bezitten, om zijne nederlagen in zijne dépèches als overwinningen voor te stellen. Naar men zegt is de president eerst na gemeenschappelijk overleg met de generaals Scott en Mac Clellan tot zijne benoeming overgegaan.

Een paar dagen voor het afzenden van dit berigt liep er een gerucht dat de heer Seward op het punt stond van af te treden, uit ontevredenheid over den toenemenden invloed der »*radicalen*," gelijk de abolitionisten nu genoemd worden. Hij heeft evenwel, althans voor 't oogenblik, van dit plan afgezien. Hij is een ijveraar voor de konstitutie in behoudenden zin en schijnt tot de overtuiging te zijn gekomen, dat de door hem bedoelde partij niet zoo magtig is als zij misschien veronderstelt en evenmin bij het kabinet als bij de natie, zich op een overwegenden invloed kan beroemen. Daar hij zich bovendien overtuigd houdt dat de president Lincoln hem ten opzigte zijner zienswijze geene moeijelijkheden in den weg zal leggen, heeft hij zich verpligt geacht aan het gouvernement zijne ondersteuning niet te onthouden.

— Onder de passagiers die den 20sten Julij aan boord der *Arabia* uit New York zijn aangekomen bevonden zich de prins van Joinville, de graaf van Parijs en de hertog van Chartres. Aangaande hun vertrek uit Amerika leest men in een der dagbladen te Washington het volgende: »Onderscheidene personen die tot de vertrouwde kringen der Fransche prinsen behooren, schrijven hun vertrek uit de armee bepaaldelijk toe aan zeer dringende familie aangelegenheden. Naar men namelijk zegt, moet er iets gaande zijn met den hertog van Montpensier, die na zijn huwelijk met eene Spaansche princes, zich ernstig bezig houdt met de hoop van eenmaal, hetzij als koning, hetzij als president, aan het hoofd der Mexikaansche regering te staan, en nu de gelegenheid gunstig heeft geacht, om al de leden der familie bijeen te roepen, ten einde met hen aangaande die zaak in overleg te treden en hun gevoelen omtrent sommige punten te vernemen. Zoodra die zaak afgedaan is, zullen de prinsen ook weder naar Amerika terugkeeren."

Berigten van gemengden aard.

Een merkwaardig natuurverschijnsel wordt uit Zevenbergen gemeld: Op de westelijke, tusschen Bodonds en Derna gelegene helling van den berg Rég, is de oppervlakte van den grond ter breedte van vier roeden rood verbrand, en zoo heet, dat men er ter naauwernood op staan kan; wanneer men echter eenige voeten diep in den grond graaft, dan stijgen er blaauwachtige vlammen uit op. Deze aardbrand werd in Mei 1859 voor het eerst ontdekt, en heeft zich sedert dien tijd bijna 12 roeden verder naar den top verbreid. De zich op deze uitgestrektheid bevindende boomen zijn zoo als men ligt kan begrijpen, nadat hunne wortelen geheel verkoold waren, omgevallen. Over deze geheele uitgestrektheid gronds zweeft een verstikkende damp, die dikwijls tot in de dalen doordringt. De brandende stoffen zouden naar men beweert zwavel en steenkool bevatten.

— De beide beruchte pruisische luitenants Sobbo en Putzki, die zoo als wij in een vorig nummer mededeelden uit Glogau zijn ontvlugt, zijn thans te New York aangekomen, doch hebben van de aldaar wonende duitschers eene zeer slechte ontvangst genoten. In alle dagbladen leest men hevige artikelen, om deze moordenaars niet in het amerikaansche leger op te nemen.

— Te Koch bij Dahlen heeft een bedelaar zijne drie kinderen van 13, 15 en 11 jaren verdronken.

— De beruchte valsche banknotenmaker Giraud, uit Gatebourse, door wien de fransche bank in negen jaren tijds ten bedrage van 188,700 francs is opgeligd is tot levenslangen dwangarbeid verwezen.

— In de Courant van Drontheim dd. 2 Julij 1862 leest men:

»Bij het graven van eene gröft (sloot) op de boerenplaats genaamd Osterrod op Orland werd voor ca. 14 dagen in een veengrond het schelet van een grooten walvisch gevonden, de veen ligt ca. 1000 ellen van de zee verwijderd en is 20 voet boven de oppervlakte van het water verheven.

»Door een visscher is den 19den Junij 1862, ³/₄ mijl binnen Henningvor in de Westfjord [Lofoten] eene wel toegekurkte flesch gevonden met een briefje zoo luidende:

»St. Francisco den 26 Jan. 1862, heden goed weêr, N.W. met regen, tusschen beide breekzeeën. De gezagvoerder van de bark »*Chriminalthi*" van Stockholm.

A. Hermandson.

— In het Zwitsersche kanton Aargau heeft iets plaats gehad, wat tot dusver zonder voorbeeld was, namelijk: de afzetting van eene wetgevende magt door het volk. De zaak komt hierop neder: Door den grooten raad van dit kanton was eene wet uitgevaardigd, waarbij de Israeliten met de burgers van het kanton werden gelijk gesteld. De conservative oppositie maakte gebruik van de ontevredenheid onder het volk en bragt het zoo ver, dat aan de bevolking de vraag werd onderworpen, of de groote raad al of niet moest aftreden. Den 27sten Julij werd daarover gestemd, met dat gevolg, dat de aftreding met 25,003 tegen 16,237 stemmen beslist werd. De raad zal zich dus aan een nieuwe keuze moeten onderwerpen.

— Het gouvernement van Chili zal een gevolmagtigde naar Mexiko afzenden, met het doel om eene schikking tot stand te brengen tusschen die republiek en de Europesche mogendheden.

— Eene Engelsche maatschappij heeft concessie erlangd tot het daarstellen van een spoorweg op het eiland Sardinie.

— De *Societé du prince impérial*, gelijktijdig gerigt tegen de vereeniging van *St. V. de Paulo* en tegen de vrijmetselaars, vindt niet veel medewerking onder het publiek; zij heeft meer succes, waar de officieele invloed zich meer ongehinderd kan doen gevoelen, dat wil zeggen, bij de administratie. Al de beambten, hooge en lagere, worden tot deelneming aan de vereeniging geprest en, dank zij hunne meer of minder vrijwillige inteekening, heeft men, wanneer ik goed ben ingelicht, op dit oogenblik iets meer dan 500,000 fr. ingezameld; men wacht echter met het beginnen van de werkzaamheden tot een hooger cijfer zal zijn bereikt.

— De berigten omtrent den oogst luiden even gunstig uit Frankrijk als uit het zuiden van Engeland.

— Naar men verneemt zal het Invaliden hôtel voor Oost Indische militairen te Bronbeek, wanneer men met het ameublement in gereedheid komen kan, tegen de maand October a. s. geopend worden. De aldaar geplaatste verwarmingstoestel beantwoordt, naar men zegt, aan de verwachting.

— Den 4den en 5den September aanstaande zullen, naar men verneemt, bij de koninklijke militaire akademie alhier in dienst gesteld worden 91 kadets, en wel voor de navolgende wapens voor het leger hier te lande: 53 voor de infanterie, 10 voor de artillerie, 6 voor de genie en 3 voor de kavallerie. Voor het leger in Oost-Indie: 25 voor de infanterie, 8 voor de artillerie, 5 voor de kavallerie en 2 voor de genie.

— Welke rare snuiters er onder de zonen van oud-Engeland gevonden worden, moge het volgende bewijzen.

In een der dorpen van het Westen stierf dezer dagen een schatrijk man, die in zijn uitersten wil de bepaling had gemaakt, dat zijn paard netjes opgetoomd, op zijn graf zou dood geschoten en met hem begraven worden, opdat hij ten dage der opstanding dadelijk te paard kon stijgen om zijn gewoon wandelridje te doen.

— Brieven uit Turijn bevestigen het berigt, dat de paus met zijne kardinalen is overeengekomen om nog voor de bijeenkomst der bisschoppen te Rome, den naam op te geven van hem, dien hij als zijn opvolger begeerde, en dat de keus van den H. V. gevallen is, op den Kardinaal de Angelis, aartsbisschop van Parma.

— In de uitgaaf van den bijbel der Taipings treft men bij het 3de hoofdstuk van het Evangelie van Mattheus de volgende noot aan: »Algemeen zegt men, dat hemel en aarde één groot koningrijk voor men. Nu heeft de hemel daar boven zijn hemelsch rijk. Hemel en aarde te zamen is het rijk van den Geestelijken Vader. Begaat echter den misslag niet met den hemel als het eenigste geestelijke koningrijk aan te merken, want de Oudste Broeder (Jezus) heeft reeds gezegd: »het koningrijk der Hemelen is nabij, want het zal op aarde worden gesticht. De Hemelsche Vader en de Hemelsche Broeder zijn thans op aarde gekomen, en hebben het koningrijk der Hemelen gegrondvest. Eerbiedigt dit!

Weenen. — In eene kiezersvereeniging in den Breslauer kreis, is door den schoolmeester, een nachtwacht, en een invalide, een zeldzame kandidaat voorgesteld, namelijk — God.

— Eene geheel vreemdsoortige en gruwelijke misdaad is door den russischen kapitein Amalichwarow in vereeniging met een onderofficier en vier gemeen soldaten van de Grusinische Druschina gepleegd. Om eene belooning te krijgen, had hij bij die overheid een berigt gezonden, van eene groote overwinning door hem en 50 man zijner kompagnie op eene bende Kesgiesche roovers behaald, waarbij een Lesgier gedood en een zijner soldaten gewond werd. Hij had bij zijn aan de overigheid gezonden berigt een op den vijand veroverd vaandel en de afgesneden hand van een roover gezonden. Het bleek echter, dat zulk een gevecht niet had plaats gehad, dat de kapitein, door zijnen medebeschuldigde, den onderofficier een soldaat der militie had laten vermoorden en ook het vaandel laten vervaardigen, en tevens de hand van den vermoorden soldaat afsnijden die voor de hand van een roover moest doorgaan. De zaak kwam voor het krijgsgeregt. Staande het onderzoek stierf de kapitein. De onderofficier even als de kapitein van adel, werd tot verlies van alle regten van zijn stand en tot 12 jaren dwangarbeid in de bergwerken veroordeeld. De overige medepligtigen (waaronder ook de soldaat, vorst Palenow, kwamen wegens hunnen jeugdigen ouderdom met hunne voorloopige gevangenisstraf vrij.

— De eerstgeborene van prins Napoleon is ter wereld gekomen met een volkomen ontwikkelde kies. Indien ik mij niet bedrieg dan is deze hoogst zeldzame speling van de natuur ook opgemerkt bij de geboorte van Lodewijk XIV en van Mirabeau. Princes Clotilde is overigens geheel hersteld en zal naar men verneemt met haar gemaal eenige weken aan de boorden van het meer van Genève gaan doorbrengen.

De bisschop van Amiens is tot gouverneur van den keizerlijken prins benoemd. Deze prelaat is dezer dagen te St. Cloud geweest en heeft eene langdurige conferentie gehad met de keizerin. Den keizer had hij reeds te Vichy ontmoet.

— Het 20ste en laatste deel van het *Consulat et l'Empire* van den heer Thiers zal binnen weinige dagen het licht zien. Het is nu verdeeld in drie deelen: 1° Waterloo; 2°. de abdicatie; 3°. St. Helena. De heer Thiers roemt Napoleon I zeer als wetgever, administrateur en soldaat. Hij maakt een vergelijking tusschen alle beroemde krijslieden, als: Alexander, Hannibal, Cesar, Karel de Groote, Gustaaf Adolf, Condé, Turenne, Vauban, Frederik de Groote en Napoleon en eindigt met een opsomming van de lessen, die uit het leven van den keizer kunnen getrokken worden. Dit laatste deel van het beroemde werk zal zeker met minder opgang maken, dan alle de vorige.

Iets over Albinos.

Dr. John Davy op Ceylon was in de gelegenheid om aldaar vijf Albinos — vier mannelijke en eene vrouwelijke — waar te nemen, die allen op het eiland uit donker gekleurde ouders geboren waren, en wel op de gezonde zuid-oost kust. Zij waren wel gemaakt en gezond, doch hun albinisme verschil de in graad, daar de lichtst gekleurden, roode oogen en nagenoeg wit haar hadden.

De minder witgekleurden hadden blaauwe oogen en licht bruin haar. Deze laatsten bezaten eene huidtint, die in deze streek als zuiver blank kan worden aangemerkt. Op Ceylon wordt de Albino niet veracht, maar gerespekteerd in overeenstemming met den eerbied des volks voor personen uit hoogere kasten, die bijna altijd lichter van kleur zijn dan de lagere en werkende standen. De Singalalezen meenen, dat de blanken van Albinos afstammen en hunne kleur dus in oorsprong slechts eene toevallige verscheidenheid is. Davy gelooft, dat de analogie voor deze meening niet ongunstig is. Hij herinnert daarbij aan het groot verschil, van tint onder de Europeanen, en hoe erfelijk ook de kleur is bij onze huisdieren en ook hoeveel meer invloed de zonnestralen in het donker kleuren van de huid hebben bij personen met eene bruine, dan bij die met blanke huid; — voorts dat de eerstgenoemden meer en beter weerstand kunnen bieden aan den invloed van het tropisch klimaat, dan de laatsten en dus dáár meer kans hebben om zickten te weerstaan en hun ras voort te planten.

Ingezonden Stukken.

Uitbestedingen.

Eenige maanden geleden lazen wij in de *Java-Bode* een artikel over uitbestedingen van leverantien voor het Militair Departement, waarin hoofdzakelijk geklaagd werd dat verschillende leverantien op *Java* in handen komen van knoeijers, waardoor aan het Gouvernement veel last en schade veroorzaakt wordt. — Wij vermeenen dat men hier in *Padang* insgelijks op hetzelfde feit kan wijzen.

De grootste schuld draagt daarvan, volgens ons inzien, het Militair Departement zelf, dat dikwerf bij zijne uitbestedingen voorwaarden stelt, die den aannemer een ruim veld tot verschillende opvattingen geeft, en weder andere die niet dan met de grootste moeite uitvoerbaar zijn, en daar er vroeger de hand niet aan gehouden werd, door den aannemer voorbij gezien worden en thans slechts met groote opofferingen kunnen nagekomen worden. Vervolgens wordt er over het algemeen meer op de gegoedheid der borgen dan op de soliditeit der aannemers gelet. Ook de arbitraire wijze waarop dikwijls zaken behandeld worden schikt menig solied persoon af om eenige leverantie aan te nemen. Wij zouden daarvan verscheidene voorbeelden kunnen opsommen, hetgeen wij echter overbodig achten, daar men ons direct zoude meenen te kunnen tegenspreken door er op te wijzen dat verschillen door twee arbiters uitgemaakt worden. Men schijnt dan echter te vergeten dat arbiters twee belanglooze personen beider partijen moeten zijn.

De keuring van rijst en andere levensmiddelen, van genever, bier en wijn, wordt aan personen overgelaten die er dikwijls volstrekt geen kennis van hebben en na de afkeuring door twee arbiters, waarvan het ook nog niet bewezen is dat zij er meer kennis van hebben, het oordeel uitgesproken wordt. Het natuurlijk gevolg is, dat personen die zich aan geene chicanes en kleingeestigheden, alsmede arbitraire maatregelen voor eene kleine winst willen onderwerpen, zich van zulke zaken teruggetrokken hebben, en diegene welke er ongelukkig ingeloopen zijn zich ook nog verder zullen terugtrekken, zoo dat, wil het Militair Departement de leverantien tot lage prijzen behouden, hetzelve in handen zal vallen van knoeijers en steeds voort zal blijven sukkelen zoo als het nu reeds voor een gedeelte doet.

B.

Waarde Vriend!

Waarschijnlijk onder den invloed van den brief van Jeremias in uw laatst No. heb ik Zondag nacht een akeligen droom gehad, die God verhoede, nimmer verwezenlijkt wordt.

Ik droomde namelijk dat er in een der vele kleine huisjes op den *Grooten Pasar*, brand uitgebroken was, die door gebrek aan bluschmidden, zoo in hevigheid toenam, dat de heele *Pasar* met alle zijne schatten, in den asch gelegd werd en er eenige menschen het leven bij verloren.

Ik ontwaakte, en voelde mij gelukkig dat het slechts een droom was, want dacht ik, zoo iets zoude door eene onvoorzigtigheid of moedwil ligt kunnen geschieden; en welke noodlottige gevolgen zoude dat niet na zich slepen?

Daar de meeste goederen en huizen op dien pasar niet verzekerd zijn, zoo zoude de meeste inlandsche kooplieden geruïneerd worden of ten minste pretenderen geruïneerd te zijn.

De meesten hunner zouden alzoo hunne betalingen staken, en daar van hen over het algemeen niet veel te halen valt, zou de handel hierdoor de grootste schade lijden. — Indien de bluschmiddelen van *Padang* werkelijk in zulk een slechten staat zijn als Jeremias ons mededeelt, dan is het in het belang der kooplieden hoofdzakelijk, bij de Regering krachtdadig aan te dringen dat deze zoo spoedig mogelijk verbeterd en voortdurend in een goeden staat gehouden worden.

De onverzekerde waarde op dien pasar is moeijelijk te schatten, maar is een half millioen gulden daarvoor zeker niet te hoog aangenomen.

Geloof mij steeds *t. d. v.*

A. A. v.

Aangekomen Passagiers.

Per Ned. Ind. schoener *Charles*, gezagv. Si Kaäp, de heer Micola, echtg. en 5 kinderen, van Natal.

Vertrokken Passagiers.

Per *Kruisboot* No. 48, gezagv. joeragan Sarie, de majoor der infanterie van der Blom en echtgenoot naar Sibogha.

Per praauw *Pentjalang*, gezagv. Si-Sahiet, de heer L. O'Brien, civiel gezaghebber, naar Poeloe Batoe.

Per Ned. Ind. schoener *Charles*, gezagv. Si Kaäp, 3 Eur. en 12 Inl. militairen, naar Sibogha.

Per N. I. schoener *Christiana*, gezagv. Si-Bandjar, de 1ste luit. Kretschmer, 2 Eur. en 5 Inl. militairen; naar Aijer Bangies.

HANDELSBERIGTEN.

AAN- en UITVOER te Padang, van den 16 t/m. den 23 Oct. 1862.

Uitvoer.

Naar Nederland, per Eng. schip *Briton*, gezagv. *Byfort*.

6300 pic. koffij. 53 ¹¹/₁₀₀ pic. rotting, 100 pic. sago meel. 100 pic. rom dammar, 280 ⁸/₁₀₀ pic. kassia, *Paine, Stricker & Co.* 800 pic. koffij, *Dümmler & Co.*

SCHEEPSBERIGTEN.

AANGEKOMEN Schepen te *Padang*.

Datum.	Vlag.	Soort	Nam. d. Schepen.	Gezagv.	Van	Datum.	Agenten.
Oct. 21	Z. M.	stoom.	Bromo.	kt lt. t/z. B. de la Rivière	Vechy uland	Oct. 19	

VERTROKKEN Schepen van *Padang*.

Datum.	Vlag	Soort.	Nam. d. Schepen.	Gezagvoerder.	Naar.
Oct. 21	N. I.	Bark	Hindostan	Said Alnoor	Priaman.
„ 23	Eng.	„	Briton	Byfort	Amsterdam.

TER REEDE LIGGENDE Schepen te *Padang*.

Vlag.	Soort.	Nam. d. Schep.	Gezagvoerders.	Bestemming.	Agenten.
Z. M.	stoom.	Bromo.	kt.lt. t/z R. de la Rivière	Soerabaija	Gezagvoerder.
N. I.	„	Johanna Eliz.	Worthington	Grissee	Idem.
„	„	Comba Tortula	Sech Basrul	Soderi.	Rijnsaurwel & Co.
N. I.	brik	Constance	T. Sipkes		

Van elk artikel in dit nummer voorkomende, en niet door anderen geteekend, stellen zich voor de wet als schrijvers bekend ... *de Uitgevers.*

Gedrukt bij v. ZADELHOFF & FABRITIUS te *Padang*.